Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter:	Scharling, Carl Henrik
Titel:	BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1862-03-26/1862-03-27)
Citation:	Scharling, Carl Henrik: ”BREV TIL: Scharling, Carl Emil FRA: Scharling, Carl Henrik (1862-03-26/1862-03-27)”, i *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve*, NYT NORDISK FORLAG, s. 281. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002063487-000-shoot-L00206348700000075.pdf (tilgået 20. april 2024)
Anvendt udgave:	Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve
Ophavsret:	Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden. Læs Public Domain-erklæringen

Rom. 26. Marts 1862.

Kjæreste Fader!

Igaar ved min Hjemkomst fra en temmelig trættende Tour til Frascati, blev min Hvile i Lænestolen ikke lidet forsødet ved et velkomment Brev fra Dig af 14.–17. Marts. Det glædede mig meget atter at see Din Haandskrift paa den gule Convolut s. 282men gjør mig ondt at see, at Du endnu stedse kun kan taale at skrive i smaae Partier. Dog haaber jeg, at Du, naar Du blot er lidt forsigtig og ikke overanstrenger Dig i Sommer, hvor maaske nogle Bade vilde styrke Haanden, kan vinde dens tidligere fulde Kraft tilbage.

For Tiden optager Codex Vaticanus min vigtigste Opmærksomhed. Dit Raad om at kalkere paa Oliepapir fulgte jeg, men havde ikke stor Gavn deraf, da det snart blev opdaget og forbudt mig. Dog havde jeg allerede kalkeret en Side, og den fik jeg Lov at beholde, hvilket jeg altid betragter som en Vinding. løvrigt var jeg saa heldig idag at erholde en Medhjælper, idet en Professor Müller fra Padua, som jeg alt oftere har pleiet Omgang med og befundet at være en særdeles dygtig Mand, har paataget sig mod et Honorar at tage de forlangte Afskrifter. Jeg vil da overlade dette mere mekaniske Arbeide til ham og selv overtage Confrontationen med andre Partier, hvilket er et mere interessant Arbeide. Delitzsch har rigtignok i et senere Brev anmodet mig om at undersøge to andre Codices af LXX, men jeg haaber dog ved Understøttelse af den omtalte Prof. Müller at faa Værket fuldendt inden April Maaneds Udgang, ved hvilken Tid jeg tænker at begive mig til Neapel. — Hvad iøvrigt al den Udødelighed, som Delitzsch lover mig, angaaer, da kommer den vel til at bestaae deri, at mit Navn bliver nævnet et eller andet Sted i en Note under Texten, som intet Menneske lægger Mærke til, men det er da heller ikke af den Grund, at jeg har paa-s. 283taget mig dette Ärbeide, men fordi jeg kan hjælpe Delitzsch og selv have en Øvelse, der maaske senere kan blive mig til Gavn.

I den senere Tid har jeg navnlig gjort de gamle Basiliker til Gjenstand for mine Betragtninger, det er Bygninger, som i høi Grad interesserer mig. Jeg glemmer aldrig, hvor mægtigt Synet af den første, som jeg saae ifjor i München, greb mig, skjøndt den er nyopbygget af Kong Ludvig. Her i Rom har jeg jo fundet mangfoldige af dem, flere gaae endog op til 4de og 5te Aarh., skjøndt de jo rigtignok have undergaaet betydelige Forandringer siden den Tid. Navnlig ere Mosaikerne, som ere anbragte i Loftet over Tribunen, interessante, fordi de ere bevarede fra hine Tider og saa levende fremstille den Tankegang, hvori Menigheden dengang levede — Billederne ere som oftest tagne fra Apokalypsen, Christus og Apostlene næsten altid fremstillede som Lam, de Christne som Fiske o. s. v. Ogsaa de to lange Søilerækker, der føre fra Indgangen helt op til Alteret, og saa tydeligt vidne om den hedenske Oprindelse, som ogsaa selve Søllerne oftest ere plyndrede fra gamle Templer og Palladser, gjøre et i høi Grad eiendommeligt Indtryk paa den, som ikke før har seet slige Kirkebygninger. Dog maa jeg tilstaae, at til Kirkebygning synes denne Bygningsform mig ikke ret at passe, men derimod ypperligt til verdslige Forsamlinger i forskelligt Øiemed, hvilket jo ogsaa har været deres oprindelige Bestemmelse. Forøvrigt ere de fleste Kirker i Rom byggede i Renaissancestilen med s. 284Peterskirken som Forbilled — mærkeligt er det derimod, at af alle 365 Kirker, som her synes at være, er ikke en eneste opført i gothisk Stil, uagtet Mailandskirken dog ikke ligger saa overordentligt langt herfra.

27. Marts.

»En tung Scirocco hviler over Rom« — — trykkende Lummerhede, Hovedpine og Kjedsommelighed. — Hvad iøvrigt min Mave angaaer, da har den og jeg i de sidste Uger ført nogle temmeligt levende Skærmydsler — snart blev jeg Seierherre og tvang Maven til at gaae rundt med paa Museer og Kirker, snart blev Maven Seierherre og tvang mig til at holde Sengen. Men da jeg omsider har erklæret den i temmelig streng Belejringstilstand og forbudt al Tilførsel af Viin, Kage etc., saa er det lykkedes mig at dæmpe Urolighederne, og i det Mindste for Øieblikket er Tilstanden »ausserlich ruhig«, som »Allgemeine Zeitung« pleier at udtrykke sig.

Baa Søndag reiser Richardt til Jerusalem — han gaaer directe til Jaffa uden at berøre Ægypten. Blot han nu maatte kunne være ligesaa heldig som jeg. Forøvrigt antager jeg, at han kan have godt af en saadan Reise — han trænger til at komme ud blandt Fremmede og tumle sig lidt paa egen Haand.

Til politiske Uroligheder sporer man ikke Stort. Alt seer udvortes saa roligt ud, som om det aldrig skulde blive anderledes. Kun af de tydske Aviser erfarer man, at der her og der er bleven foretagne s. 285nogle Fængslinger, og Antydninger af, at der skai snart skee noget Stort. Franskmændene synes ikke at tænke paa at ville forlade Byen, og saalænge de ere her, kan der vel ingen Forandring skee. Hvorledes Stemningen er i Rom selv, er umuligt at vide, da de Indfødte holde sig strengt afsluttede fra de Fremmede — og enhver Frihedsyttring bliver underkuet. Dog er Stemningen ikke god for Paven — under Carnevalet holdt hele det romerske Aristokrati sig tilbage, kom ikke i Corsoen, men spadserede paa Forum Romanum forat mindes Oldtidens lykkelige Frihedsdage. Men om Stemningen er for Garibaldi, er ligesaa vanskeligt at afgøre — jeg skulde næsten troe, at de Fleste ønsker en Republik.

Din trofast hengivne Søn

Scharling, Carl Henrik, *Theolog eller Digter - Ungdomserindringer og breve,*

Henrik.